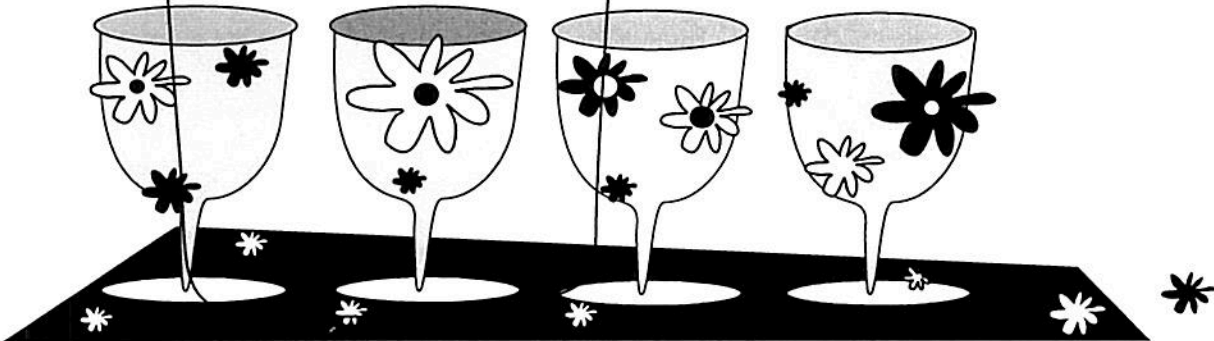

פסח

**בכל דור ודור
חייב אדם
לראות את עצמו
כאילו הוא יצא
ממצרים**

י"ב (סיון) אש"ף * 10/04/2017 * ז'און אס' 1494

פתיח

החשש מפני בריכת שחיה מיותמת, סוג של פיל לבן קיבוצי בנוסח בגין, בשוליו של קיבוץ שיש לו הרחבה, היווה סיבה מספקת לעשרות אשדותים להפר את קדושת מוצאי השבת (מאז האסיפה האחרונה שהתקיימה במוצ"ש חלפו שנות דור) כדי להכריע באופן גורף בעד פתיחתה של בריכת השחיה במועדה. היה ברור לכולם שאם גורלה של הבריכה יוכרע לשבט, הרי שכל נדבכי הקיבוץ שעוד נותרו (בזכות מיסינו) יפלו בזה אחר זה כמגדל קלפים, ובסופו של יום נימוק זה הכריע.

ברור לכולנו שמדובר במלחמת מאסף על עתיד הקיבוץ כיחידה שיתופית שעוד נשוב ונדון ברכיביו השונים בעיתות מצוקה. שלא לציטוט אומרים לא מעט חברים שהיו מוותרים על אבני יסוד קיבוציות כמו חינוך מסובסד, תרבות מסובסדת, בריאות ואפילו נוי מסובסד, ועוברים למודל של יחסי ספק לקוח: שילמת-קיבלת לא שילמת-חסכת. ברור לראשי הקהילה ומכאן התעקשותם, שויתור בחזית אחת, יהווה את סופו המוחלט של הקיבוץ במובן הערכי והמהותי, ויש באוצר ובמס ההכנסה מי שדרוך לקראת הרגע הזה.

האם חזרת הבריכה לידיים אשדותיות תמורת 600 שקלים שווי נפש לשנה הוא מחיר שווה? האם לקהילה 'באמת' אין כסף להוסיף ממקורותיה לטובת הנכס? תלוי את מי שואלים. נצחון פירוס של פתיחת הבריכה הוא זמני בלבד, וברור למזכיר היוצא וגם לזה שיבוא במקומו, שהסוגיה איננה פתורה והיא תשוב ותעסיק אותנו רבות.

בימים אלה מציין החתום מטה 20 שנים רצופות של עריכת 'עלון אשדות' בצוותא עם שותפתי המקסימה **אירית גל** שלא משה ממני. העיסוק בעלון מחבר אותי לאשדות באופן בלתי אמצעי. בזכותו אני פוגש אנשים, מראיין, מתעדכן מצלם ומתחבר. מסוג של מנותק ועוזב פנימי כפייתי, מחזיר לי העיסוק בעלון את החיות, החיוניות ולעיתים גם את החיוך. אז מי שמתחמם על הקווים - אני עדיין בשיא אוני ולא מתכוון לותר על 'התענוגי' למרות ששכרי לא התעדכן כבר עשרים שנה...

פסח שמח וכשייר למי שהכשיר
שבת שלווה ורוגעת

אבנרון

ממנהל הקהילה

בימים חמישי-שישי נקיים קלפי לאשור הקמת **תאגיד החינוך**. במוצ"ש קיימנו מפגש להורים בו הסברנו את מהות המעבר לתיאגוד, בהמשך קיימנו אסיפת "נוף אשדות". האסיפה אישרה העברת השאלה לקלפי:

א. אישור עקרוני לתיאגוד מערכת החינוך

ב. תיאגוד החינוך יתבצע בשני שלבים:

- בראשית תשע"ח - אשדוטף וכיתות א'-ג'.

- בהמשך, בזיקה לקבלת החלטות בנושא מודל מערכת החינוך החברתי 2020, תושלם העברת המערכת לתאגיד.

היציאה אל הציבור עם הרשמה למנויי הבריכה הסעירה את קהילתנו.

יש החותרים לקיים את הבריכה יחד-במסגרת האגודה הקהילתית. כך, **יאיר בן דוד** כינס כ-40 חברים שזו קריאתם, שנעשה זאת יחד. **שרה בארי** אספה חתימות של חברים מהקיבוץ שקוראים לעצמם במסגרת הקיבוץ לאפשר את פתיחת הבריכה ויהי מה. אלה גם אלה מודעים לעובדה ש-198 חברים (בקיבוץ) הכוללים כ-70 פנסיונרים מתקשים עד מאוד לממן בריכה (כ-2,500 ₪ למשפחה לשנה), בהנחה של אי בהירות לגבי מספר המנויים. אלה גם אלה מודעים לעובדה שיש חברים בתוכנו (חברי האגודה מהקיבוץ ומשכונת "נוף אשדות") שאינם ששים להשתתף במימון הבריכה (במסגרת האגודה כ-1,200 למשפחה בשנה). אלה גם אלה יודעים כי הבריכה פעלה בשנים האחרונות

סוף בעמוד הבא

אז נראה שיש עיכוב קל... עובדים, פרשו שבילי בטון ואספלט ומערכת השקיה, הציבו את תשתית מגרש המשחקים. נתפלל שהכל יקרה מהר.

עדי גל סיימה בתחילת אפריל את תפקידה כרכזת פיתוח קהילתי באמצעות התרבות. אנו חותרים לממש את תכנית התרבות באמצעות צוותי מתנדבים: יום העצמאות, טיול ישובי, ייתכן שיש לצאת בקריאה כזו כבר לקראת שבועות.

נקווה שצוות האיתור יגיע להחלטות במהרה בימינו.

ובאשר לעדי ותרומתה לתרבות המקומית נמצא את הזמן לתת לזה מקום ראוי.

פסח בשער. ככל עם ישראל גם אנו נצא בליל הסדר למסע – נספר, נאכל ונשיר כאילו אנו יצאנו ממצרים. משפחה משפחה בדרכה, ויחד תוביל את הערב הקיבוצי – קהילתי **שרה ליה שרון** עם חברים ואורחיהם שבחרו בכך. תודה לך שרה ליה שאת משמרת את היחד הזה אם בליל הסדר ואם בקציר העומר.

גיא צליל התנדב להוביל את צלילי הבשר ביום העצמאות, יחד עם צוות שזו לו השנה השלישית לקחת אחריות על המלאכה.

בחינוך, התקיים השבוע, ביום ג' ה-4/4 מפגש של הצוות שמוביל את שיח 2020. המפגש הפעם התקיים עם מנחי חוגי הדיון: חברים שנאותו להנחות את חוגי הדיון העוסקים בשאלה – מהו המודל החינוכי הראוי לחינוך החברתי. בפגישה איששנו את הערך של המודלים, של השיח שהם מעוררים באשר לעקרונות החינוכיים המנחים אותנו והעלות המתחייבת מכל מודל. נקווה שנצליח להוביל מהלך חינוכי משמעותי שסופו יהיה בהסכמה דו-קהילתית על מודל חינוך חברתי באשדותיים.

ממנהל הקהילה - סוף

צתיך החינוך החברתי בידנא...

אט כרצונק אפהפיצ וףהיות
שותפוותפה אדמותה א מצרכת
החינוך החברתי באשדות יעקב בשנים
הבאות הלמנה לו מיוצרת אק!

אני מזמין אותך למפגש דיון בחוג בית בו יוצגו מספר אפשרויות (מודלים) לדמותה של מערכת החינוך החברתי של אשדות בשנים הבאות.

מודלים אלו גובשו בחודשים האחרונים בתהליך משותף של נציגי הורים מהקהילה ומועצת החינוך.

רוח הדברים כפי שתעלה במפגשי הדיון בחוגי הבית ירוכזו ויעבדו לכדי הצעה מעשית אשר טובא להחלטת הקהילה, (הצבעה בקלפי).

חשוב להדגיש שהדברים שיעלו במפגשי הדיון בחוגי הבית ישפיעו על אופייה של מערכת החינוך החברתי, לכן חשובה השתתפותך ודעתך!

מפגשי הדיון בחוגי הבית יתקיימו בתאריכים:

- יום ד' – 19/4
- יום ה' – 20/4
- מוצ"ש – 22/4

על מנת להירשם לאחד מתאריכים אלו את/ה מוזמן/ת ליצור קשר עם אתי רון במזכירות אשדות איחוד, בטלפון 0508652381.

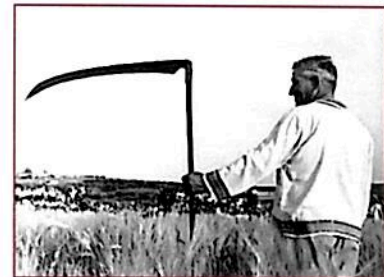
בברכה,

גדי נחום – יו"ר מועצת החינוך
צוות 2020

שלא לשביעות רצונם המלאה של המשתמשים בה, שיש לשפץ את הבריכה כנכס משותף לחברי האגודה, לרווחתנו, לשמירת ערך בתינו. כולנו יודעים כי יש ערך לאתר הזה - בריכת השחייה, בקיץ הלוהט של עמק הירדן. מקום מובהק לשמור בו רעננות ויחד קהילתי. נתכנס להחלטות משותפות.

חג שמח,

דורון.

למחרת ליל הסדר, יום שלישי 11.4
בשעה 17:30

נקיים את -

טקס קציר העומר ליד שער הקיבוץ.

אבות וסבים מוזמנים להגיע בחולצות לבנות.

רוצה לשמור על מסורת התרבות המדהימה באשדות לעוד שנים רבות.

חג שמח,

שרה שרון

פרוטוקלים

צוות בריכה הכין תכנית מנויים לאוכלוסיית הישוב:

הבריכה תיפתח לשלושה חודשים - יוני, יולי, אוגוסט.

- אין כניסה לחיצוניים
- הרשמה למנויים - עד 15 אפריל
- אם לא תהיה הכנסה ממנויים של 250 אש"ח, הבריכה לא תיפתח.

רשמה: אתי. ערך: דורון.

פרוטוקול אסיפה נוף אשדות מספר 0317

תאריך האסיפה: 28/3/17

מספר חברי האגודה ליום האסיפה: 350

מספר חברי האגודה הנוכחים באסיפה: 11

על סדר היום:

1. תיאגוד מערכת החינוך.

- א. אישור עקרוני לתיאגוד מערכת החינוך
- ב. תיאגוד החינוך יתבצע בשני שלבים:
- בראשית תשע"ח - 'אשדוטף' וכיתות א'-ג'.
- בהמשך, בזיקה לקבלת החלטות בנושא מודל מערכת החינוך החברתי 2020, תושלם העברת המערכת לתאגיד.

הנושא ידון באסיפה ויוחלט בקלפי " נוף אשדות" ב- 5-6/4/17.

החלטות האסיפה:

הוחלט – הנושא הועבר להחלטת קלפי נוף אשדות.

פרוטוקול מועצה מתאמת 0217

פרוטוקול מועצת קהילה 0817

פרוטוקול הנהלת אגדה 2/17

מתאריך 22/3/17

נוכחים:

מועצת קהילה: אלון אורבך, שאול אלטר, איסי בולוצקי, יאיר בן דוד, יוסי בן פורת, סמדר ינאי, מנחם כהן, חיים סולפיין, דורון רוזנבלום, עדנה חלף, עמית ניב.

חסרים: זוהר יחיאלי, אמיר פלקס, בארי אופיר, נועם שוחט,

הנהלת אגדה: עמית אורלנד, עודד גפני

חסרים: עליזה ברקאי, אמנון גורן, שמוליק לשם, דותן אלטר

על סדר היום:

1. סקר סיכונים (בהשתתפות דודו איתן - יו"ר ועדת בקורת)

מוצג סקר סיכונים שבוצע לבקשת המועצה המתאמת.

עמית אורלנד – מנהלת העסקים ושאל אלטר – מנהל עסקי הקהילה הציגו את הבהרותיהם. המועצה אישרה את הסקר. מועצת הקהילה קיבלה את הודעת ועדת הביקורת על תכנית העבודה השנתית-2017, לערוך ביקורת בשנת 2017 בשני נושאים:

- א. עבודה מול קבלנים ונותני שרות
- ב. מעקב אחר דוחות קודמים.

2. עדכון בנושא הבריכה (מועצת קהילה).

ועד ההנהלה של "נוף אשדות" החליטה שלא ליטול על אחריותו את תפעול הבריכה כולל הטלת תשלום לכל חבר אגודה.

לאור זאת הבריכה תתופעל בקיץ 2017 באמצעות הקיבוץ באמצעות מנויים.

פרוטוקולים - המשך

פרוטוקול אסיפת מספר 0417

שם האגודה: אשדות יעקב איחוד
תאריך האסיפה: 9/4/17
מספר חברי האגודה הנוכחים באסיפה: 58

על סדר היום:
הצעה לאסיפת קיבוץ במוצ"ש 8/4/17.

חברי קיבוץ אשדות יעקב איחוד מוכנים לקחת אחריות על החזקת הבריכה ותפעולה בקיץ 2017 במידה והאגודה הקהילתית לא תחליט לעשות כך.

קיבוץ אשדות יעקב איחוד הקציב סכום של 50,000 ₪ בתקציב 2017 לטובת בריכת השחייה.

חברי הקיבוץ ישלמו אגרה בגובה 50 ₪ לחודש לחבר (סה"כ 600 ₪), לזוג ולמשפחה (1200 ₪).

פתיחת הבריכה תתאפשר באמצעות רכישה צפויה של מנויים בגובה 180,000 ₪.

כל פער בין סכום נדרש זה לבין הסכום שייגבה ממנויים בסופו של דבר ישולם ע"י קיבוץ אשדות יעקב איחוד ממקורותיו וע"י הבצ"מ – (גובה הבצ"מ ב-2017 - 75,000 ₪).

ברוב של 5 מול 4 קולות התקבלה במועצת הקהילה 10.17 מ-5/4/17 ההצעה לשלם סכום נמוך מ-50 ₪ לחודש. לא נמצא מקור כספי. הנושא יידון באסיפה.

יתקיים דיון באסיפת קיבוץ אשדות יעקב איחוד במוצאי שבת ה-9/4/17 בשעה 20:30 (עקב צפיפות זמנים: חג...)
ההחלטה כאמור תתקבל בקלפי 20-21/4.

סוף בעמוד הבא

מפרוטוקול מועצת קהילה 9.17 מתאריך 29.3.17

1. אישור פרוטוקול 17/17 - מאושר.
2. אישור פרוטוקול 18/17 (מועצה מתאמת) - מאושר.

ביצוע תכנית 2016 (בהשתתפות ענת לוזון)

- שנת 2016 הסתיימה בעודף ביצוע מול תכנית .
  - נמסרה סקירה באשר להכנסות, הוצאות, סבסודים, רווחה, עזרה הדיית, השקעות, תזרים מזומנים, וחלוקת רווחים.
- הוחלט –

- מאושר ביצוע 2016
- מאושר ביצוע חלוקת רווחי חברים.

בריכת השחייה

- דווח כי בתאריך 12.4.17 תיערך ישיבת ועד הנהלה 'נוף אשדות' בנושא.
- התקיים דיון שלא נסגר בקבלת החלטות.
- חלק מהחברים טען שהקיבוץ צריך לקחת אחריות על הבריכה ללא מנויים, חלקו טען כי התשלום יהיה ע"י החברים וחלקו טען כי הקיבוץ הוא שישלם.
- חלק אחר טען כי הבריכה הנה מקום קהילתי. הקהילה הנה קהילת 'נוף אשדות'. יש לנהל שם את הדיון, יחד.

רשמה: אתי. ערך: דורון.

פרוטוקולים - המשך

החלטות:

חברי קיבוץ אשדות יעקב איחוד מוכנים לקחת אחריות על החזקת הבריכה ותפעולה בקיץ 2017 במידה והאגודה הקהילתית לא תחליט לעשות כך.

קיבוץ אשדות יעקב איחוד הקציב סכום של 50,000 ₪ בתקציב 2017 לטובת בריכת השחייה.

חברי הקיבוץ ישלמו אגרה (מנוי) בגובה 50 ₪ לחודש לחבר (סה"כ 600 ₪), לזוג ולמשפחה (1200 ₪).

תושבי הישוב שיבחרו בכך ישלמו מנוי בגובה זהה לזה שיחוייבו בו כל חברי הקיבוץ.

כל פער בין סכום נדרש זה לבין הסכום שייגבה ממנויים בסופו של דבר ישולם ע"י קיבוץ אשדות יעקב איחוד ממקורותיו ובראשונה ע"י הבצ"מ (גובה הבצ"מ ב2017 - 75,000 ₪).

ההחלטה כאמור תתקבל בקלפי קיבוץ אשדות יעקב איחוד ב- 20-21/4.

דורון

חברים, תושבים- שלום,

קול קורא להתנדבות לריכוז **הטיול הישובי (שלנו)**.

מתבקשים מתנדבים לרכז את טיול הישוב (אותו גיבשו עד כה : עדי גל ורבקה מנטל) .

הטיול מיועד להתקיים ב5-6/5/17 באזור הגליל המערבי.

לינה מוזמנת בחאן בקיבוץ בית העמק. אנא פנו אלי, מה יותר מהר.

תודה,
מחכים לכם.
דורון רוזנבלום.

מנהל קהילה.

הבהרה: הקהילה זקוקה למתנדבים עם הפסקת עבודתה של עדי גל ב- 1/4/17 , כהחלטת קלפי "נוף אשדות" במסגרת תקציב 2017 ולאור העובדה שצוות האיתור בראשות יו"ר ניב ליש טרם השלים את תהליך איתור רכז/ת התרבות החדש/ה.

מהנעשה בענפים

ומייצר אתגרים לעוסקים במלאכה בראשותם של רפי בהודים ושאלו בפטס. הגדלנו את הדרישות להקפדה על בטחון תברואתי איתו מתמודדים כל יום. פועלים להעמקת שיתוף הפעולה בין מגדלי ההודים ברכישת תשומות מתוך מטרה להוזיל אותן.

מי מכם שיטפס לסירין יוכל לראות על גג הסככות מערכות פוטו וולטאיות שהתקנו בכל אחת מהחוות; האחת 'תעריפית' המוכרת חשמל לרשת הארצית והשניה 'מונה נטוי' המייצרת את החשמל ללולים של אשדות בעמק.

בחווה ב' הותקן תוף אקולוגי שרכשנו במטרה שיפעל לכילוי פגרים באופן שהוא ידידותי יותר לסביבה. המתקן עדיין סובל מ"חבלי לידה".

תובלה - אחרי שנים רבות של הובלת חלב מהעמק למחלבות שברחבי המדינה, קיבלנו החלטה להפסיק ולהוביל חלב, הובלה שהפכה ללא כלכלית. בשלב ראשון הגורר עושה עבודות אחרות ונבחן הצורך להקטין את הצי.

'נהרא' מתחדשת עם בנין 71 המשופץ. מיכה סוסן, הקבלן שביצע השיפוץ, עמד באתגר של להעמיד את הבניין מוכן לאיכלוס בפסח. החדרים מזמינים ונעימים ואין ספק ששידרגו את רמת חדרי האירוח שלנו. הצוות המחוייב, שכבר בשנה האחרונה עמד באתגר שהציב לעצמו, וסיים את 2016 עם תוצאות עסקיות טובות, ממשיך להציב בפני עצמו מטרות ולפעול להשגתן.

אדוה והצוות כולו לקחו על עצמם את ההפעלה של אתר נהריים. מי שמוביל את האתר היום הוא רונן סולפיין מאלומות (בן אחיו של חיים) שהחליף את עופר לוי.

ברכב אשדות ממשיכים לתקן מכוניות ולפתור בעיות לנהגים הנדרשים לכך, באמצע השנה שעברה הוספנו לפעילות מחלקת צמיגים וזו תורמת להצלחת המוסך.

סוף בעמוד הבא

בימים אלה עוסקים אנחנו בסיכומי השנה העסקית שהסתיימה – 2016, במקביל לסיומו של הרבעון הראשון ב-2017. הדוחות הכספיים של התאגידים השונים ושל הקיבוץ אושרו בהנהלות ובאסיפה.

זו הנוכחית אינה עוצרת לרגע ומייצרת לנו אתגרים חדשים. חודש ניסן שהוא הראשון לחודשי השנה מוכיח לנו כל שנה מחדש מדוע הוענק לו המעמד הזה. הפריחות בשיאן בטבע כמו גם במטעי האבוקדו, המנגו והתמרים. הימים מתחממים והבננות שסבלו גם השנה מהקרות אבל בעוצמה פחותה מבשנתיים האחרונות חוזרות והופכות ירוקות.

צוות המטעים התחדש במנהל צעיר ודינמי – אורן ראובני – שחזר אלינו לאחר שסיים לימודי חקלאות בתל-חי. אורן נענה לאתגר שהצענו לו לאחר ששמוליק מידלר הודיע לנו על רצונו לסיים את תפקידו כמנהל המטעים ולהמשיך בדרכו.

לאורן אני מאחלת הרבה הצלחה, ולשמוליק תודה על השנים שניהלת והמשך מוצלח בדרכך החדשה.

קציר החיטה לתחמיץ הסתיים ומחדש נתן תוקף לאחד מכינויי הפסח – הוא חג העומר. איסוף הבצל בעיצומו וכך גם איסוף השום ושיווקו ישירות לשווקים, גידול שאנחנו מתנסים בו לראשונה והצוות בראשותו של ירון זוכה למחמאות על האיכות שהשיג בגידול. השנה הצליח הצוות גם בגידול העכוב שהביא תוצאות יפות בגידול, בכמות באיכות ובכלכלה.

שוק ההודים והפטס אינו מצליח להגיע להסדרים בענף. כושר היצור גדול מהצריכה. למרות זאת קיים חוסר בשוק בבשר והסיבה המרכזית לכך היא מחלות שונות התוקפות את הלולים הדורשות השמדה של חלק מהלהקות וגורמות למחסור. המחלות תוקפות גם את להקות ההטלה וכך, גם אם אנחנו לא סובלים ישירות ממחלות, טיב האפרוחים שאנחנו קולטים נמוך יותר

מהנעשה בענפים - המשך

מרפאת עמק הירדן

לו"ז פתיחת המרפאה בפסח ובחול המועד

- 10/4 – יום שני ערב חג 08.00-12.00
- 11/4 – יום שלישי – שבתון
- 12/4 – יום רביעי 08.00-13.00
- 13/4 – יום חמישי 08.00-13.00
- 14/4 – יום שישי 08.00-12.00
- 16/4 – יום ראשון 08.00-13.00
- 17/4 – יום שני שבתון

לא יתבצעו בדיקות דם – למקרים דחופים יש לפנות לאחות.

חג שמח ובריא!

צוות המרפאה

רפת נטופה, שדווח עליה בהרחבה בעלון הקודם, עומדת יפה במטרות שהציבה לעצמה השנה, לייצר את מכסת החלב. על מנת לעמוד במשימה, רכשנו פרות מבכירות והגדלנו את העדר. הקושי הגדול הוא הצליח ולחלוב את כולם במכון החליבה העומד לרשות הרפת. ההשקעה הגדולה העומדת לפיתחנו בשנה הבאה.

טיול חקלאות- לפני שבוע יצאו עובדי החקלאות לטיול הגיבוש השנתי לנגב והפעם הפלגנו עד ניצנה. חן כץ על המסלול וההדרכה, אתי על התאום והארגון ושמוליק על הלוגיסטיקה דאגו שיהיה מעניין, נעים וטעים.

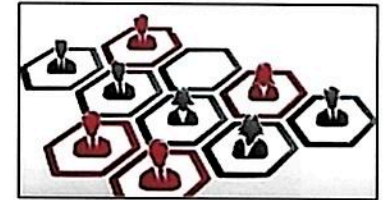
בחודש האחרון השתתפו המנהלים של אשדות בעמק בסדנא שמטרתה להעשיר את מיומנויות הניהול והפעם בדרך קצת אחרת. חוויות מהמשתתפים עצמם.

שיהיה לכולנו חג שמח!
שנגיד לבנינו ובנותינו ונרבה להעצים את חרותנו!

עמית אורלנד

משולחן משאבי אנוש

חברים יקרים,

לפני שלושה חודשים, חזרתי לכאן לאחר חופשת לידה. נולדה לי בת מתוקה להפליא, שמה גפן. עברה עלינו תקופה של חצי שנה נהדרת ביחד, ויחד עם זאת גם החזרה שלי לאשדות הייתה נחוצה לי וחשובה. במהלך מחצית השנה החליפה אותי גילה יולזרי ועשתה עבודה מדהימה. גילה היום מנהלת משי"א של בית זרע, ואני מודה לה על שתפסה את מקומי בצורה כל כך מקצועית וטובה והביאה את הערכים המוספים שלה.

בעת חזרתי בניתי תכנית עבודה, אותה אני מניעה לפעולה בימים אלה.

כבר לפני כחודשיים פתחנו קורס פיתוח מנהלים באשדות בעמק ובקהילה, בהנחיית **אראלה** - יועצת ארגונית עם עבר בניהול משי"א בקיבוצים. הקורס כלל 4 מפגשים קבוצתיים בהם קיבלנו כלים כמנהלים, למדנו מודלים חשובים, בנינו קבוצת עמיתים, ואפילו עשינו קצת שיעורי בית. הקורס ממשיך ל-3 מפגשים אישיים ולאחר מכן עוד שני מפגשים קבוצתיים שבהם נעבוד על ניהול עבודת צוות ועוד נושא שהקבוצה תבחר. עד כה נראה שאנחנו מתקדמים לכיוון טוב, כל אחד מפיק את שלו ובוחר מה מתאים לו ואת זה הוא לוקח לצידה לדרך.

בחינוך הגיל הרך, בניצוחה של **ודד כהן**, התחלנו תהליך עם מובילות הפעוטונים וגננות הגנים, יצרנו שיח בהנחייתי, בו אנו מדברים על הצפיות שלנו האחד מהשני, מובילות והנהלת החינוך ויצרנו תיאום צפיות עליו הסכימו כולם. בהמשך נפגש על מנת להגדיר את התפקידים בצורה ברורה יותר ונגדיר מה האחריות של מטפלת מובילה, וכל זאת בשיתוף פעולה והסכמה של כולם. אני מרגישה שנוצר שיח נכון, שהמפגשים מפרים, מייצרים תחושה טובה והבנה האחת של השניה.

בימים אלה אני עובדת מול ממת"ק ו'ביתנו' על פתיחת קורס פרישה לפנסיה נוסף. בשנה שעברה יצאו מאשדות כ-10 משתתפים

לקורס זה, חלקו בסבסוד הקיבוץ, והקורס בהחלט הצליח להאיר נקודות חיוניות וחשובות, ונוצר תהליך טוב ומפרה. בסיום הקורס נערכו משובים שהציפו פידבקים טובים, מה שמוביל אותנו לרצון לפתוח קורס נוסף ולאפשר לעומדים בפני פרישה וגם מי שכבר פרש לפנסיה, לחוות את החוויה הזאת גם. מי שמעוניין לקחת חלק בקורס כזה מוזמן לפנות אלי.

בחודש הקרוב, לאחר פסח אנחנו נכנסים לתהליכי משוב, בתקופה האחרונה בחנתי את נושא המשוב וערכתי בו שינויים חיוניים. המנהלים יעברו הדרכה בנושא ויבצעו את המשובים בחודש מאי ולאחר מכן גם יתקיימו דיוני השכר. תהליך המשוב הוא חשוב, על מנת לייצר שיח מעט אחר מיום יומי, הוא מעודד דיאלוג בין המנהל לעובדיו, ומשקף לעובד ולמנהל את שביעות הרצון והתפקוד בעבודה.

אתגרים נוספים שעומדים בפתחי: 1. תהליך איתור מזכיר קיבוץ, נתחיל את התהליך בחודש מאי, צוות האיתור יתכנס ויצא למכרז. 2. תאגוד חינוך - בימים אלה אני בונה את התהליך של העברת העובדים לתאגיד החדש, הדבר שאנו רואים לנגד עינינו בתהליך זה, הוא שמירה על הזכויות של העובדים. 3. בימים אלה מתחילה להניע יום גיבוש ופעילות למנהלים ואחראי תחומים בקהילה, בשנה שעברה היה כייף, הכרנו קצת יותר אחד את השני, והשנה גם מחפשת משהו כייפי עם ערך מוסף שנוכל גם ללמוד ולהפיק מהאירוע.

לסיכום, אני רוצה לאחל לכולכם, חג שמח, חג של חירות, שתדעו למרות העבודה הקשה, למצוא את המקומות בהם אתם בוחרים, מתפתחים וצומחים.

מאחלת לכם חופשה נעימה, חג משפחתי, חברתי ומהנה.

סמדר, מנהלת משי"א

בחינוך החברתי

הצעירים בכל הקשור לקבלת השונה בחברתנו.

כחלק מנהגי החג, קיימו ילדי השכבה הצעירה את מצוות משלוח המנות. הם אספו והכינו משלוחי מנות עבור מחי הילדים בבית החולים 'פדה-פוריה' ובבוקר יום ו', ערב החג, נסעו לחלק אותם בבית החולים. ההתרגשות הייתה גדולה ולראות את המבטים השמחים על פני המאושפזים היה שווה כל מאמץ. תודה מיוחדת לחגית לוי אשר נרתמה וסייעה למיכל וקרן בהפקת האירוע וקיומו.

בחברת הנעורים העשייה לקראת החג החלה כבר לפני כחודש וחצי. כחלק מהמסורת בעמק התקיימה בחופשת פורים חגיגת **העגלאידע**, שהיא תחרות אזורית בין חברות הנעורים, שבה כל חברת נעורים מקשטת ומכינה עגלה בהתאם לנושא מרכזי שנבחר מדי שנה. השנה הנושא היה 'מוסיקה' ונערי חברת הנעורים בחרו להכין עגלה שנושאה היה 'מועדון 27'. למי שאיננו בקיא, מדובר במועדון 'וירטואלי' המיוחס לקבוצה גדולה למדי של אמנים מתחום השירה, אשר הגיעו אל מותם בגיל 27 (איימי ויינהאוס, ג'ימי הנדריקס, ג'יניס ג'ופלין וקורט קוביין הינם חלק מיחברי המועדון המפוקפק הזה). עבודת ההכנה של העגלה נמשכה כחודש

אנו מצויים בשלהי חודש אדר. חז"ל טבעו את האמרה "משנכנס אדר – מרבין בשמחה" ואכן חודש אדר עבר עלינו בשמחה גדולה, כאשר גולת הכותרת כמובן הוא חג הפורים והחגיגות הרבות שסביבו.

בקרב נקבל את פניו של חודש ניסן המסמל את בואו של האביב. בחינוך החברתי מביאה תקופה זו עיסוק רב בהיערכות לקראת חופשת הפסח, אשר נמצאת ממש מעבר לפינה.

גם השנה חגגנו את חג הפורים במסיבה קהילתית רבת פנים ומשתתפים. לאחר שהחליטו הקהילות שלא להמשיך ולקיים פרויקטים קהילתיים פנינו לרכזות התרבות ביישובים ובסיוען הנדיב הצלחנו להפיק את מסיבה לתפארת.

בשל אילוצים שונים קיימו את המסיבה מעט לפני החג עצמו, אולם בבחינה לאחור מצאנו כי הדבר רק הגדיל את השמחה ומכאן שקלע למצוות חז"ל.

המסיבה אורגנה לעילא ולעילא בחדר האוכל באיחוד. שפע משחקים, שעשועים, פרסים, מתנות ודברי מתיקה הוכנו מבעוד מועד על ידי צוותי החינוך של הבתים הצעירים בניצוחה של עופרה לוי. ילדי השכבה הצעירה, ביחד עם נערי ונערות חברת נעורים הפעילו את התחנות והמשחקים השונים ותרמו לאווירת החג והשותפות הקהילתית.

צוות המדריכות של השכבה הצעירה היה אחראי על המזנון בחוץ שהשביע את רעבונם של ההמונים – והעיר אשדות צהלה ושמחה. אני מבקש להודות בשם כולם לכל מי שתרום, טרח ועזר לנו להפיק ולקיים את הערב, אשר בהרבה מובנים הביא ליד ביטוי ממשי את ההתגייסות הקהילתית כולה.

בבית כולל 'חצבי' (בי-גי) הכינו הילדים משלוחי מנות צנועים ויצאו לחלקם לחניכי המכללה לכישורי חיים. לא כל הילדים הצעירים העזו להיכנס ולקחת חלק בפעילות המשותפת וזה לגמרי מובן ומקובל. יחד עם זאת אין ספק שפעילות משותפת ומבורכת זו, אשר אנו מתעתדים להמשיכה בעתיד, מהווה שיעור ולימוד חינוכי חשוב לילדים

בחינוך החברתי - סוף

ערב קהילתי פתוח ורחב עם כלל הציבור במסגרתו תוצג עבודת הצוות ותוצאותיה לכלל הציבור ונקיים שיח קהילתי על הכיוון הנכון אליו אנחנו מעוניינים להתקדם במערכת החינוך החברתי.

פרסום מתאים יופץ בקרוב באמצעי התקשורת השונים בשתי הקהילות.

כפי שכולנו יודעים, לא הכל עובד לפי התכנון וידועה אמרתנו של ג'ון לנון לפיה "החיים זה מה שקורה בזמן שאתה עסוק בלתכנן תוכניות אחרות". לצערי אנו נאלצים להחליף את מדריכי חברת הנעורים וזאת לאחר שאלה ביקשו לסיים את תפקידם.

בימים אלו נקלטת לתפקיד מדריכת הנעורים דניאל משולם. דניאל, בת קיבוץ אליפז, לומדת לתואר ראשון במכללת כנרת ואני מאחל לה ובעיקר לבני הנעורים הרבה הצלחה בהמשך הדרך.

אסיים בברכת חג פסח כשר ושמח לכל חברי הקהילה.

אמנון אביגדור,

מנהל חינוך חברתי – אשדות יעקב

וחצי בסיועם של המדריכים. ביום העגלאידע, נסעו כל נערי החברה, יחד עם העגלה לחנייה בבית בנדל, שם התקיימה תחרות בין כל העגלות, כאשר כל קיבוץ מציג את העגלה שהכין ומלווה את ההצגה בהופעה או ריקוד שהוכנו במיוחד לקראת התחרות. השנה לא זכינו בפרס 'רשמי', אולם תהליך העבודה וההכנה של העגלה מהווה 'פרס' בפני עצמו ועל כך מגיע שאפו גדול לנערים ולנערות.

פטור בלא כלום אי אפשר, ולכן אציין את הפולמוס הציבורי שהתקיים סביב מסיבת החג של הקיבוץ בכל הקשור להשתתפות נערי ונערות חברת הנעורים. אין ברצוני לפתוח דיון מחודש בנושא, לפחות לא כאן. יחד עם זאת, אני מבקש לציין, שבבחינה לאחור היה מעניין לראות את הדעות השונות שהוצגו במהלך הדיון והעיסוק בנושא, כמו גם את מידת המעורבות השונה של החברים בקהילה.

משימת מצדה - שכבת ז' בחינוך החברתי המונה 29 (!) חניכים התכוננה היטב לקראת הנסיעה. מעבר לצוות ההורים שמוביל את ההכנות בשיתוף עם קרן, התחלקו הנערים לצוותי עבודה שונים ונערכו במלוא הרצינות לקראת הנסיעה. מרגש מאוד לראות את הצוותים השונים בפעולה (ראה רשימתו של גדי נחום בעלון זה).

כפי שציינתי בפתח דבריי, אנו מצויים ב'מסדרון' קצר לקראת חופשת וחג הפסח. השנה מזמנת לנו חופשת הפסח אפשרות לקיום תכנית פעילות עשירה וענפה כאשר בתחילת החופשה אנו מתברכים בשבוע פעילות שלם ורצוף. בימים אלו מושלמות התכניות בבתים הכוללים ובשכבה ואנו בציפיה גדולה לקראת החופש, שבו ניתן לקיים פעילויות משמעותיות ובעלות תוכן.

במסגרת התהליך האסטרטגי (2020) אשר נועד לבחון את אופיה ותצורתה של מערכת החינוך החברתי בעתיד ביישוב, אנו מצויים בשלב משמעותי, שבו בקרוב מאוד נקיים

שכבת ז' מחזור ס"ט עולה למצדה

לאחר מכן ניסינו ללכת לישון לא לפני שחולקו לנערים ולנערות אטמי אוזניים, (בכל זאת הולכים לישון ליד ההורים) לאחר מספר שעות שינה (אולי קצת פחות...), התעוררנו לבוקר נפלא עם מזג אוויר מדהים. לאחר ארוחת בוקר קלה התחלנו לטפס דרך הסוללה אל המצדה. כאשר הגענו לשם (כל אחד במצב צבירה קצת אחר), החל משחק חפש את המטמון בין שתי קבוצות, הרומאיים והסיקריים. בסיומו הגענו אל המטמון אוצר עתיק בבור המים המערבי ובו מאות אם לא אלפי מטבעות נחושת בערך של עשר אגורות. מטבעות אלו שימשו אותנו לקניית גלידה בסוף היום.

לאחר סיום משחק "חפש את המטמון", החלה פעילות "דילמות" התחלקנו לקבוצות קטנות והורים שהתנדבו להנחות פעילות זו העלו את הדילמה שעמדה בפני הקנאים שהתבצרו במצדה. עסקנו בשאלה של מחירים לעומת ערכים. האם נכון "ללכת עד הסוף" למען האמונה שלי או הערך שבו אני מאמין? היה חשוב לנו כהורים להעלות את נושא הדילמות ולחבר אותן גם להווה, לסוגיות שמלוות אותנו כיום. הדיון שהתפתח בפעילות זו היה מעניין ומאד ערכי, מעלה שאלות ומרחיב את הדעת.

סוף בעמוד הבא

כמיטב המסורת האשדותית, יצאנו ביום חמישי 30.3.17 בשעות הצהריים (לאחר סיום הלימודים הפורמאליים...), עשרים ותשעה נערות ונערים כתה ז' של החינוך החברתי יחד עם ההורים אל משימת מצדה.

חשוב להדגיש כי חלקים מרכזיים של בתכנון והכנת הפעילות היו באחריות הנערים והנערות בניצוחה של המדריכה הנהדרת קרן אלטר-רובין.

במהלך הנסיעה הנערים והנערות ערכו חידונים שהכינו מראש, חילקו חולצות מחזור שעל עיצובן טרחו רבות.

לקראת ערב הגענו אל החניון המערבי של מצדה, שם התמקמנו באוהלים ומיד התחלנו בהכנת ארוחת הערב. כולם התגייסו בהכנה נערים והורים כאחד. זו הייתה חוויה נעימה של עשייה, תחושת שותפות ושייכות לקבוצה. הארוחה היתה כיד המלך, מטעמים של "על האש" – כרגיל, ממשיכים את המסורת האשדותית!

לאחר הארוחה נערך ערב תרבות שגם אותו הכינו נערי ונערות השכבה, פעילות התרבות הייתה באווירה קלילה ומצחיקה. הערב המשיך במדורה, שירים סיפורים וצחוקים.

משימת מצדה - סוף

שפוך חמתך?

דורות רבים ובאין ספור סדרים של פסח אנו מנסים לשסות אותך, האלוהים, בממלכות ובגויים אשר לא ידעוך – ואתה, ברחמך ובחכמתך, ממאן להקשיב לקללה, לקיטרוג, לשלילי.

על לכן נפייט לפניך תפילה חדשה:

שפוך חכמתך

על הגויים אשר לא ידעוך

ועל הממלכות אשר בשמך טרם קראו:

"כי מציון תצא תורה,

ודבר יהוה מירושלים" (מיכה ד', ב)

שפוך עליהם תורתך וארך ישיגם.

עורר לבם והנחה דרכם תחת שמי ה'.

"והלכו עמים רבים ואמרו:

לכו ונעלה אל הר ה',

אל בית אלוהי יעקב,

ויורנו מזרכניו, ונלכה בארחותיו,

כי מציון תצא תורה

ודבר ה' מירושלים" (ישעיהו ב', ב-ג)

מיכאל לוי

כאשר סיימנו את פרק ה"דילמות" ירדנו בשביל הנחש, ובסיומו חיכתה לנו בחניון ארוחת שקשוקה מדהימה שלאחריה היינו מוכנים לחזור הביתה לאשדות.

חזרנו עם חוויה נהדרת וכיפית ובהחלט משאירה טעם של עוד.

לסיום, חשוב לנו להודות לכל השותפים בפעילות: **קרן אלתר רובין** המדריכה המובילה של שכבת כתה ז'.

צור המדריך ממרכז עידן שהתלווה ועזר.

אלי משה חי, מדריך צעיר (כתה י"ב) שהתלווה, עזר ותמך.

להורים שטרחו וקנו וסחבו ובישלו ורחצו ופינקו ועוד ועוד ועוד.

ולכם נערי ונערות שכבת ז', מחזור ס"ט, מחזור נהדר.

גדי נחום

דור מחדש ויוצר איננו זורק אל גל האשפה את ירושת הדורות.

הוא בוחן ובודק, מרחיק ומקרב. ויש שהוא נאחז במסורת קיימת ומוסיף עליה.

ויש שהוא יורד לגלי גרוטאות, חושף נשכחות ממרק אותן מחלודתן, מחזיר לתחיה מסורת קדומה, שיש בה כדי להזין את נפש הדור מחדש.

ברל כצנלסון

חדשות 'מול גלעד'

אישי את הצרכ והתרומה של התהליך
לבית הספר ולתלמידים.

כפי שנאמר בסיום היום המיוחד
צדיין לא הושלמה וצבודה רבה
לפנינו. האתגר המשמעותי להמשך
הוא להצמיח ולהמשיך את התהליך
צ"ח חיבור ההורים והקהילה תוך
יצירת תחושת שייכות ומצורבות רבה
יותר.

מרים

מלף טוב

להלן רפוי בן נאית
להולדת הנכד - צופרי
בן לצומר וחתן
מלף טוב למשפחה!

אנו אחרי יום ועדת האות של מארג שסיכמה
תהליך בן ארבע שנים בבית הספר:

זכינו לקבל את האות על החתירה למצוינות ביהדות-ציונות ואזרחות

האורחים המכובדים זכו לראות בחצר את
המוצרים המארגים, אחר כך נכנסו לכיתות
וראו יחידות לימוד שתיארו את תהליך
הלמידה שנעשה במהלך השנה. אווירה של
חגיגות בחצר: כולנו לבושים בלבן, ובטקס
שחתם את היום היו שותפים כל התלמידים
וניכרה הגאווה בבית הספר!

תם... אך לא נשלם

אנו נמשיך בתהליך של הפגשת התלמידים
עם טקסטים מהמקורות - השורשים,
נמשיך להטמיע ערכים, לחבר אותם אל
הקהילה, נקיים שיח מברר זהות ונשאף
להצמיח להם כנפיים! השותפות עמכם
ההורים חיונית וחשובה ביותר

מאיתנו מרים וצוות "מול גלעד"

דברים שכתבה לנו מירב רינגלר, יו"ר הנהגת
ההורים:

ברצוני להודות אתכם ואת צוות המורים
על יום מרכזי ומשמעותי בו הצלחתם
את התהליך אותו צבר בית הספר ב-4
השנים האחרונות.

למרות שהכרתי את התהליך, הצפוייה
היום באופן מרכזי באמצעות שפותחו
ובאופן שבו מוטמיעים ושלמים הצרכים
ומתאפשר לה להיות האישי של
התלמידים דרך לימודי המקורות
היהודיים, מההיסטוריה של המדינה
והצמח והחיבור שלהם לחינוך היום,
היה משמעותי מאוד והמחיש לי באופן

'לוג' מבורכת ומברכת

משפחתכם חג שמח ושתמצאו את הימים להתנתק, לנוח וליהנות מנופי הארץ המרהיבים.

חג פסח כשר ושמח!

אפרים אולמר

*לחברי אשדות
מאחלים צופדי ואנהלי יאז'י
חג חירות מנה!*

עובדים, עמיתים וחברים יקרים!
חג הפסח בפתח, איתנו ולפני המנוחה והחופשה הניקיונות וההתארגנויות בכל הרמות.

כבכל שנה, החג מזכיר לנו את היציאה ממצרים, היציאה מעבדות לחרות. לכולנו חשוב לשמור על חירות וכפי שנאמר כבר בעבר כדי לשמור על עצמאות צריכים להיות חזקים וטובים.

אני שמח שיחד כצוות מתרחב ומתמקצע בהתמדה הצלחנו להתקדם בתחומים רבים מאז הפסח האחרון ולהביא להמשך התחזקות והתקדמות של לוג בישראל ובאירופה. התקדמנו ברמה הגלובאלית, הטכנולוגית, קשירת קשרי עסקים מתקדמים משמעותיים שצפויים להניב פרי רב בשנים שלפנינו ועוד. בנוסף ישנם רעיונות ומיזמים מעניינים נוספים באופק שיחזקו ויקדמו את החברה ואת העבודה שלנו יחד.

היתה זו עוד שנה של בנייה, הרחבת עסקים ותשתיות ניהוליות ולמעשה המשך בנייה על בסיס ההצלחות ועוגנים חזקים אותם יצרו, בעמל רב, העובדים המסורים והמקצועיים הוותיקים של החברה וכן עובדי לוג שכבר אינם איתנו.

זה מזכיר לי משפט אותו אמר לאחרונה היו"ר שלנו, איציק גולדנברג באסיפת חברים בקיבוץ, **"חברה היא תוצאה של צירוף החלטות ועשייה לאורך השנים וכולנו תורמים את חלקינו ובונים על תשתיות אלה בהווה כדי ליצור עתיד טוב ומוצלח יותר"**.

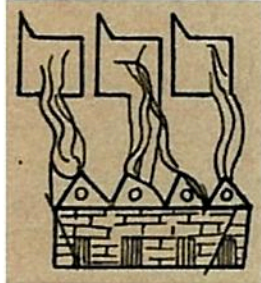
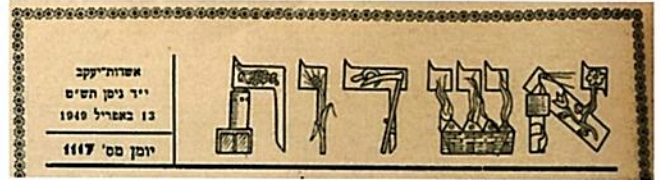
אני גאה בכס, הצוות המסור והמקצועי של לוג, יחד נמשיך ונבנה את החברה, חברה מתקדמת ומובילה, חברה שהלקוחות שמחים לעבוד איתה וחברה שכל אחד ואחת מאיתנו שמח וגאה לעבוד בה.

אין ספק ששום דבר לא בא בקלות ומצריך אנרגיה רבה מאיתנו שגם אותה יש לרענן ולצבור. כאן אני מאחל לכם ולבני

ארכיון אשדות יעקב איחוד

לוגו אשדות לכבוד פסח תש"ט

בביס האות ש' רואים את בית החרושת "אשד". המפעל נותן יציבות כלכלית לחברה כולה.

בתוך האות ד' מוכנסים החרמש והמגל המגבשים את החברה באמצעות עבודת הכפיים בטבע.

באות ו' רואים את החיטה. ה- ו' כולה מקבלת את תכונת החיטה שבה העלים, כל אחד לפי תורו (זה עקרון חשוב מאד בקבוץ) נשלף מתוך הגבעול.

סוף בעמוד הבא

בשנת תש"ט, בשנה הראשונה לעצמאות ישראל, אשדות יעקב הוציאה יומן מיוחד לפסח שהודפס בבית דפוס. במקביל, לכבוד אותו חג החרות, יחזקאל שטרייכמן אייר מחדש את ההגדה של פסח של אשדות יעקב. שבוע אחרי זה נכתבו הדברים הבאים: "כן הופיע יומן המשק בדפוס ותכניו-מענייני החג. ההגדה והיומן נשלחו לכל חדר וחדר (זיכינו בהם גם את הגרעין הבבלי בבה-שטפה). "בה שטפה, כידוע, הוא המקום שבו נמצא היום קבוץ נווה אור, ושהגרעין המייסד שלו עבר הכשרה באשדות יעקב.

הבה נתבונן יותר מקרוב בלוגו החגיגי הזה:

באות א' ניתן לראות את מגדל המים עם המדרגות ועם הזרקור שבזמנו היה ממוקם עליו. המגדל נותן יציבות לאות כולה ומאיר בפנסו את יופיו הטבעי של הקבוץ.

ארכיון - סוף

ניקוי יסודי

אנחנו עושים ניקיון יסודי קירות, חלונות, לבבות ובגדים סבון ומברשת, מטלית משומשת ודלי, מטאטא ומקל צינור ומי שרוצה שיבוא לעזור.

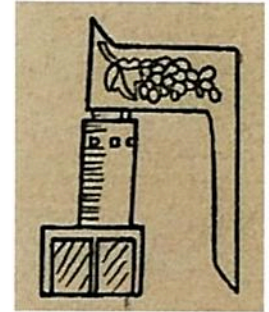
ספרים ומגף, סירים ומשקף בובה ישנה שנבר לה האף מגף משופשף משנה שעברה המון אוצרות אבודים במגרה.

צלחת סדוקה, קומקום וקנקן תמונה מחוקה, בדיחה עם זקן תנור שחיים בעיקר את עצמו וספר אחד ששכחתי את שמו.

המון גפרורים עם ראשים שרופים המון זיכרונות שהיו יפים לוח של קיר משנת תשכ"ח חלון משומש לזרוק אל הפח.

שרוול שמגיע כבר עד למרפק כדור שפקע וגמר לשחק מכסה ישן שאבד לו הסיר תמונה על המסמר שאבד לה הקיר.

לאה נאור

באות ת' רואים את האסם. בבסיס האסם יש שתי דלתות גדולות, סמל להכנסת אורחים ואמונה בשותפות במה שנבנה כאן. בראש ה-ת' רואים אשכול ענבים שהוא סמל לשמחת החיים.

מי צייר את ה"לוגו" הזה? למי היתה היכולת והדמיון באשדות יעקב של אז לצייר בתוך חמש אותיות מפעל חיים שלם של חברה שלמה ולהכניס לתוך המילה "אשדות" את הסמלים הבסיסיים של "קבוץ"? לפי הטיפול הגיאומטרי, למשל באות ד', באופן שבו החרמש והמגל נושקים זה לזה, אפילו הייתי אומר משחיזים זה את זה, לדעתי האמן הוא לא אחר מאריק קורן והוא אז בן 18 בלבד. לפי כמות הרעיונות שהוכנסו לשטח כה קטן, ויחד עם זה השארת תחושה שהמרחב נשאר פתוח לגמרי, זה נראה כעבודה קלסית של אריק קורן. הפשטות, הקלילות, והדיוק הם מסימני ההיכר של האמן הדגול הזה, ואת כל אלה אנחנו רואים בבירור ב"לוגו" זה שהוא כולו צניעות וניצחון. צניעות מכיוון שאריק ניחן באופן מופלא ביכולת לתפוס את המרובה במעט, וניצחון מכיוון שהלוגו הזה הוא ביטוי לבניין הארץ, לתקומה ו"אשרי שהגיענו ליום הזה", השנה הראשונה למדינת ישראל כמדינה עצמאית.

חג שמח,

שאל ינאי

פניני עבר ביומני אשדות – חלק ב'

להזהר ולהכניס את הלבנים, כלי המטה וכו', לארגז מיוחד הנמצא למטרה זו במכבסה. אי זהירות החברים גורמת להתפשטות המחלה. בהתחשב עם זה נוקתה וסודרה בזמן האחרון וזה עלה לנו בלא מעט ימי עבודה, החברים מתבקשים לשמור על הסדר הקיים ולהעמיד כל דבר על מקומו הנכון.

מתוך יומני 1934 עדיין בגשר, כבר מתחילים בבניית דלהמיה-אשדות

מהמטבח

יש עובדות שבזמן פינוי הכלים מהשולחנות אחרי ארוחת הצהריים מורידות צלחות עם שיריים הגונים של ריבה. הריבה יקרה מאד. החברים מתבקשים לקחת את הריבה ביתר חשבון ואם אפשרי למרוח על הלחם מהצלחת הכללית.

החצרן זורש מאת החברים לפנות אליו במקרה הצורך בקש למילוי מזרון. יש מקרים שהרבה קש מתבזבז בזמן מילוי המזרונים ע"י החברים עצמם.

ממחסן הבגדים -

יש חברים/ות המורידים מהחבלים בגדים על דעת עצמם או גם מוציאים בגדים מתא של חבר אחר. בזה גורמים לאי סדר במחסן. אופן זה של קבלת בגדים אינה לכבודנו. החברים מתבקשים: לא לפנות למחסנאית מחוץ לכותלי המחסן, לשמור על מוסקיטיורים, לא להשאירם ביום לשמש ולרוח ולהשגיח שלא יקרעו ע"י רשת המיטה, המחסן פתוח רק עד 10 בערב.

עובדי המכבסה המכנית מוסרים לתשומת לב החברים: במכבסה סודרו ארגזים לבגדי החברים לפי הסוגים. החברים מתבקשים

הסוף בעמוד הבא

מהקלדות שאני עושה עבור הארכיון של יומני גשר-אשדות מצאתי פנינים רבים שאני מקווה ימצאו חן בעיניכם ואף יזכירו את אשדות בעברה.

אספה מההקלדות – אידיית גל

מיומני 1931 (גשר)

מהערות הסניטר - בזמן האחרון נשברות הרבה שמשות מחלונות חדר האוכל הנפתחים ע"י חברים שאינם מחזקים אותם מבחוץ. החברים מתבקשים או לא לפתוח כלל או לחזק את החלון מבחוץ. נא לא להוציא מהקלחת נפט מהפחיות, מברשות וכו'.

בקשה ומתן שכרה בצידה

משנתרבו הפרחים בגינת הילדים רבו המבקרים בה ולא רק להנאה ירוחנית. הביקורים גורמים לקלקול הערוגות, יש שנחרבו כליל ועכשיו גם תקופת נביטת ניצנים שהם המשך לפריחה של השנה הבאה. ולכן פונה יעקב בבקשה אל כל החברים-ות, בלי יוצא מן הכלל, להתנזר מביקורים אלה. ביום שישי אחה"צ יש באפשרותו להיענות לכל אלה הזקוקים לפרחים.

מהנגריה

על החברים הזקוקים לכל מלאכת נגרות לפנות תחילה לחצרן. על החברים לא לקחת חומרי עץ בלי נטילת רשות מהחצרן או מיעקב. התור לעבודות שנקבע לפי שעה הוא: שולחנות לצריף ועדת התרבות, צריף קטן לצרכי המכוורת שיוקם בחורשה, רהיטים לב"י. כל הזקוקים למכשירי נגרות: פטיש, גזרן, צבת, משור וכו' יפנו לסוכרבסקי.

הערות הסניטר

לרגלי התרבות מקרי הפרונקלים בזמן האחרון, מתבקשים החברים הסובלים

פניני עבר – המשך – חלק ב'

אשדות

טיפוס, ו. הבריאות מזכירה ומעירה לחברים בקשר עם מקרי המחלות, ביחוד בקשר עם הקדחת.

1. אין לשכב במיטה, לאחר שקיעת השמש – מבלי לכסות יפה יפה את המיטה בכילה. באופן מיוחד חשוב הדבר לאלה החברים שחלו בקדחת, שהם גם מקור להפצת המחלה.
2. על החברים לבדוק את שלמות הכילה כל פעם ולדאוג לכך שלא יהיו בה חורים.
3. החברים שקיבלו התקפה – צריכים לדייק בקבלת החינין – עד הסוף, אחרת הם גורמים לעצמם לחזרת המחלה.

ממטבח בית הילדים: יש תופעה רעה. החברים מוציאים ממטבח ב"י מכל הבא לידיהם, ביצים, חמאה, סוכר, קקאו, לא מתעצלים גם לפתוח את ארון האויר ולקחת תפוח עץ... כמובן שזה לא מוסיף לתקציב של הילדים, מבקשים את החברים לשכוח את ההרגל הלא יפה הזה..

חברים מעירים:

בזמן האחרון תכפו מקרי 'הסחיבה' בצורה מגונה ביותר. 'סוחבים' כל מה שבא תחת היד. ביחוד במקלחת. שם אין להשאיר כל דבר אף לזמן הקצר ביותר. לא סבון, לא קופסת סבון, לא מכונת גילוח ולא מסרק. ונשאלת השאלה: האין להפסיק את התופעה המגונה הזאת. אשר מורידה את החברה כולה, וגורמת נזקים חומריים למשק. שני הדברים גם יחד אינם נסבלים ויש להפסיק את 'התנועה' הזאת בהקדם ובכל תוקף...

החברה רחל החובשת, מבקשת מהחברים לא להשאיר תחבושות במקלחת. ראשית משום שזה בלתי היגיני ומפיץ ברבים את הפצעים ושניה - התחבושות דרושות במרפאה וחסרון גורם קושי בטיפול בחולים.

לפרק את חבילותיהם במסירתם לכביסה כל בגד למקום המיועד לו. לא יטפלו בחבילה בלתי מפורקת.

מבית הילדים

אנו מבקשים מהחברים הגרים בסביבת ב"י לא לקחת רפואות מהמרפאה שלנו ולא את כלי השימוש. זה מפריע מאד לעבודה וגורם לאי נעימויות.

מביה"ס - דרורה מוסרת: חברים, אנו מבקשים מכם שלא תגידו עלינו שאנו מורידים את הבולים מהמכתבים. ראיתי הרבה פעמים שהחברים מורידים בולים. למשל, גולדשמיט וחיים ללצ'וק...

מיומני 1935

לתשומת לב כל החברים – בלי יוצא מהכלל, בין אלה שבגשר ובין אלה שבדלהמיה (מפה לאוזן מגלים שגם אפשר לאסוף בחצר את כל מצרכיו של האדם – בבגד ללבוש – בין של החבר ובין של החברה), בתקוה שיושם לב לדברים. עדיין אין לנו שום אמצעי ביקורת ושום אמצעי תביעה מהחבר מלבד הפניה למצפוננו של החבר ולרגש האחריות בעד רכוש ציבורי.

נשמור על רכושנו – זהו הצו והתביעה מכל אחד. בל יבוא אדם למחסן לדרוש כל חפץ, טרם שדאג והבטיח את החזרת החפץ המשומש למכבסה, בידיו ממש. הקץ לבזבוז ואי הסדר!

בריאות - החברה רחל החובשת, מבקשת מהחברים לא להשאיר תחבושות במקלחת. ראשית, משום שזה לא היגיני ומפיץ ברבים את הפצעים ושנית – התחבושות דרושות במרפאה וחסרון גורם קושי בטיפול בחולים.

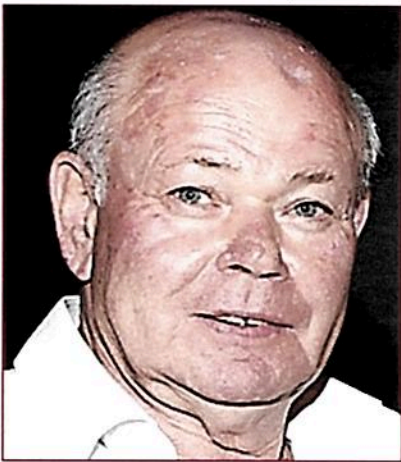
בשבוע הבא יחולקו לחברים כדורים נגד

"המלחמה הנשכחת"

שיגרה, הניחו מטענים ומוקשים בשדות הישובים הגובלים עימם, שתבעו קורבנות אזרחיים רבים. גם צבא ירדן נרתם למערכה מעת לעת וירה על הישובים עשרות פגזים שהסבו הרס רב ונפגעים בנפש.

נטע גרינבאום זוכרת את התקופה מן ההבט האישי (נפילתו ממוקש של אחיה חגי) וגם בהבט של ההתמודדות היומיומית עם מציאות כמעט בלתי אפשרית של ירי, הפגזות ומיקושים.

מפקד גזרת מג"ב באותם ימים **גבי לסט** (ניצב מילי במשטרת ישראל) סיפר על נפילתו של חגי ענבי: 'באתי מכיוון בית שאן ועצרתי את הרכב סמוך לחוות דושן. חגי ישב בקדמת העגלה. דיברנו כמה מילים מה אפשר לעשות, ומה ככה. חגי נופף לשלום ונסע לשדה, ובתוך דקות נשמע פיצוץ אדיר'. את התיאור המצמרר הזה שמעתי מפיו אמש לראשונה, אומרת נטע. לסט הוסיף שבדרכו אמש למכללה עצר בדושן ונכנס בדרך עפר לשדה, עד המקום בו הוטמן המוקש, שם הניח אביו של חגי, יעקב ענבי, עמוד אבן עליו חקוק השם 'חגי'. לא יכולתי לעצור את הדמעות, אמר לסט, שהכיר את חגי היטב, מתוקף פעילותו בגזרה. לסט הזכיר גם את חלקו של מפקד האזור **יוחקה גרינבאום** - 'האב הרוחני', לדבריו, שבין שאר תפקידיו טיפל בכל בעיות החשמל והביוב שהתעוררו במהלך התקופה.

המשך בעמוד הבא

בחלוף חמישים שנה ממלחמת ההתשה (1967-1970) יצא אל האקרנים סרט תיעודי שנעשה (בהתנדבות מלאה) בידי שני קציני מילואים ששהו בגיזרה באותם ימים. השניים ערכו סדרת ראיונות עם מפקדים, אנשי מטה ואזרחים, שהעלו, כל אחד מנקודת ראותו קוים לדמותה של מערכה ששיבשה חייהם של ישובים רבים לאורך גזרת גבול ירדן ותבעה קורבנם של אזרחים בעמק הירדן, עמק בית שאן והעיר בית שאן. בערב מיוחד, אותו הפיק והנחה **סמנכ"ל המכללה זיו אופיר**, בלטה בנוכחותה משפחת ענבי לדורותיה, עם ראש המועצה עידן גרינבאום ואמו **נטע**.

המלחמה הבלתי צפויה התרגשה על האזור השקט תקופה קצרה אחרי סיומה של מלחמת ששת הימים, בה נחל צה"ל נצחון בזק על שלושה צבאות ערביים: מצרים, סוריה וירדן, ובסיומה נראה היה שהסדר של קבע הוא ענין של זמן. ירדן שנגררה למלחמה בעל כורחה, ספגה מכה קשה (אבדן הגדה המערבית ומזרח ירושלים) וארגוני הטרור ניצלו את חולשתו של השלטון המרכזי בעמאן כדי לבסס את אחיזתם באזורי הגבול עם ישראל בגזרת העמקים. בהעדר מכשול של ממש, חצו מחבלים את הנהר כעניין של

'המלחמה הנשכחת' - סוף

לאחר שעגלת בננות עליה ישבו עלתה על מוקש. בארוע נפצע עזריאל זאבי. כעבור חודש עלתה עגלה נוספת על מוקש, והחבר **חגי ענבי** נהרג במקום. בהמשך נהרגו מהפגזות על הקיבוץ, סבתא **אסתר יעקובסון**, בת 78 (שנפטרה לאחר שבועיים בהם שכבה ללא הכרה) **וחיים טריויס**, סטודנט מתנדב מירושלים. בשנת 1970 נהרג חבר הקיבוץ, **אלי עוזד**, שיצא עם משפחתו הצעירה לעזרת מבוא-חמה, כשהטרקטור בו נהג עלה על מוקש. באותה שנה נהרג **אברהם אקראי** - בוגר חברת נוער וחייל משוחרר מהצנחנים, מפיצוץ מטען שהוצמד אל ברו השקיה בשדות הקיבוץ. חברים נוספים נפצעו במהלך התקופה.

על אף שאשדות ספגה את מספר ההרוגים הכי גדול בהתשה, מציינת נטע, כאן לא עזבו. חרדות היו וגם כאב, אבל היה ברור שנשארים ויוצאים לשדות כרגיל. אנשי מג"ב שנתנו את המעטפת הבטחונית לשוב, הפכו לבני בית.

תיעוד המלחמה הנשכחת עושה חסד עם משתתפיה העיקרים - חברי המשקים, שחרקו שינים ונאבקו על הבית, תרתי משמע; על הילדים אשר בילו לילות כימים במקלטים בצפיפות מצחינה ומאובקת ויכלו לה. מקצועית, הסרט חובבני, מדגיש זיו אופיר. שחקנים מקצועיים אין שם, כולם אנשי האזור. זה יתרונו וגם חסרונו של הסרט 'המלחמה הנשכחת' שבקרוב יוצג לקהל ב'בית גבריאלי'.

אבנרון

לאחר שנים רבות, מוסיפה נטע, הפנמתי באיזה מצב נורא היינו בתקופת ההתשה. בתקופה ההיא איש לא ידע אילו אמצעים יש לנקוט ומה לעשות, ולקח זמן להתארגן, כפי שהסביר מי שהיה קצין המודיעין של הגיזרה. המקלטים של אז היו צפופים להחריד עם דרגשי שינה מעץ בשלוש קומות ושאון של פגזים הנשמע היטב מבפנים.

בדברי הפתיחה הזכיר ראש המועצה (עידן ג.) שישובי עוטף עזה סבלו וסובלים לעיתים מהפגזות, אך ההבדל הוא שלהם יש עורף וגב של צה"ל, בעוד לנו לא היה כלום. אני שחייתי את המציאות מבפנים, אומרת נטע, לא נתתי דעתי איפה צה"ל ולמה לא עושים די. זה לא העסיק אותנו. הארוע של אמש, גרם לי להסתכל על הדברים בצורה מפוכחת והבנתי באיזה מצב ביש היינו. בדרום מופעלת התראת 'צבע אדום' שמאפשרת כניסה למרחבים מוגנים. אצלנו לא היה כלום, ועל אף זאת, המשכנו לנהל חיי שיגרה. באחת מארוחות הערב, היא נזכרת, בתי דלית, שהיתה בת 12, נשארה בחדר, כשפגז נפל על הדשא מול החדר שלנו בשכונה המערבית. התרגולת במקרים כאלה היתה לרדת מיד למקלטים, ולמזלה היא לא הספיקה לצאת מהבית. נטע מציינת את קטעי הקישור שכתב זיו, והלמו את הארוע. זיו עצמו, סיפר שבעת שהתחפש לקראת פורים, אבא אלתר בא ואמר: זיו, תוריד התחפוש לא חוגגים את פורים...

זיו חשש שלא רבים יגיעו לארוע, אבל בפועל לא נותר כיסא מיותר, רובם ככולם מבני דור הוותיקים. הדור הצעיר כמעט שלא נכח.

אורי ניב, שאף הוא נכח בארוע והתרגש כמו כולם, מוסיף שאשדות איחוד ספגה את מספר הקורבנות הגדול בעמק, 9 במספר - כאשר ההנחה הרווחת היא שנוכחות בסיס מג"ב בשטח הישוב, הביאה עליו מטחי אש כבדים. סיפור מלחמת ההתשה הוא גם סיפורו של קיבוץ אשדות-יעקב איחוד, ששילם באותן שנתיים ומחצה את המחיר היקר מכול. בפברואר 1968 נהרגו שלושה חברי משק: **חיים מוצרי**, **חנן לרנר**, **הנער יהודה חלק**, ומתנדב משוויץ, **גרהרד קלר**,

ליל סדר – פסח תשע"ז,

יום ב' 10/4/2017

מגרה פתוחה

לזכרו של אורי שיפר ז"ל

אלבום חסר

להיות בתמונה הכוללת, כל כך נוכח עם הומור עם בדיחה ועם ידע מוכח. גם בשבילי.. ולחיי כל כך שייך.

בתמונה הכוללת.. חברת ילדים, גיוסים מסיבות, הנחייה, חג האביב או.. פורים. הכול, עוד מקיבוץ ישן שבו, ישנים עם כילות משגעים מטפלות ומדברים זה לזה ישירות.

אבל יש גם יותר, כשכנים, ב-24 עם ילדים צעירים

שלכם ושלנו, חולקים קירות של מטר אולי שניים.

ויחד אתך אדומת השיער

שהיא לא רק שלך אלא גם בת הכתה..

ששמרה ושמרה עד שהחלטת, אתה

שעליה לנוח ושתנוח גם אתה...

כי, דיי !!! אז, שתהייה נשמתך צרורה..

בצרור חיים של הומור ושמחה..

יאיר בן דוד

לחברי, תושבי, ואורחי אשדות

יעקב

בליל הסדר השתא, נחגוג בחדר האוכל כ- 300 מסובים.

עם

שרהלה שרון

התכנסות בשעה 18:45

תחילת הסדר – בשעה

19:00.

להזכירכם, באמצע התוכנית נסעד את המנה הראשונה (מרק וגפילטעפיש) ורק לקראת תום התוכנית נסעד בנחת את ארוחת החג העיקרית.

אנא, דאגו שהילדים לא יגיעו רעבים.

בהכנת מסיבת ליל הסדר: סידור מקומות הישיבה, עריכת השולחנות, תפריט המזון, התכנית והקישוט, הושקעו, הרבה שעות עבודה.

הבה נכבד את העוסקים במלאכה.

לרווחתם והנאתם של המסובים לסדר, **נשמור על השקט,**

נגיע בזמן כדי שנוכל להתחיל כמתוכנן.

בברכת חג שמח וכשר,

צוות החג.

שלושים לאורי שיפר ז"ל

שלושים אחרי מותך,

לפני שלושים ימים ראיתי בפעם הראשונה את אמא בוכה. זה היה בבית החולים, כשהרופא הרצין פניו והזמין אותה להכנס לראותך לוקח כמה נשימות אחרונות. ברגע אחד מזוקק נחתה עליה פתאום ההבנה, והיא לא הצליחה להחזיק עוד את הצער, מסכת התקווה נשמטה מעל פניה והבכי פרץ החוצה, רק לשניה או שתיים, נפלט לה. תתאר לך מה זה, אמא בכתה. בימים האחרונים האלו של חיך אבא, היתה זו נקודת שבר טהורה, אמיתית, קצרצרה.

לוויה נחמדה עשינו לך. קצת מוזיקה, כמה קטעי קריאה, אנקדוטות משעשעות וקדיש שנשמע כאילו אני ונמרוד לועסים חצץ. למרות ששנינו לא סיימנו את התואר בארמית מדוברת, ידענו כמה זה חשוב לך בהיותך יהודי שומר מסורת שתמיד הקפיד לא לשמור שבת ולא לאכול כשר, ולא ויתרנו. אם אלוהים הבין מילה ממה שאמרנו, הוא מוזמן לקחת אותך אליו, ואם לא, הוא מוזמן להקדים קצת את ביאת המשיח ולהחזיר אותך אלינו, בריא וחזק, כדי שתספיק להכין ארוחת צהריים בשבת הקרובה.

אחר כך הלכנו לאכול.. ולא הפסקנו.. שבעה ימים. אבא, שתדע שלא היה לנו קל. שום דבר לא הכין אותנו לכמויות האוכל המטורפות שנחתו עלינו במהלך השבעה. נפשנו המוכה והמיוסרת לא הצליחה לעמוד מול הפשטידות העסיסיות, המרקים המפנקים, הקציצות המטריפות והעוגות המתוקות. בכלל, מי שהגה את הרעיון לקחת בן אדם שבור ולהאביס אותו כאילו אין מחר כנראה לא לבש אף פעם סקיני ג'ינס. רק בזכות היותנו משפחה מלוכדת, חזקה ואוהבת, ובזכות הסלט של מיקה, ובזכות כמה דודים רעבים הצלחנו להתגבר על הרוב. ומה שלא נבלס, טוב, אתה מכיר את אמא, הלך ישר להקפאה.

במהלך השבעה גם הופתענו לגלות שאנחנו משפחה די פופולרית, וכמה היית אתה משמעותי בחייהם של אנשים רבים כל-כך, וכל זה בלי שעשית שום מאמץ להתחבב או להרשים. אבא, בשבעה ימים קיבלת קומפלימנטים כמו שלא קיבלת בשבעים ושתיים שנים. חבל שלא היית כדי לשמוע, הפסדת.

לא התרסקנו ואפילו כבר חזרנו לשגרה, אבל שלושים אחרי מותך מרגיש כמו תחבושת על שבר פתוח, אמנם לא רואים את הפצע אבל הוא עדיין נורא, נורא, נורא כואב. אנחנו מתמודדים עם זה כל אחד בדרכו, כל אחד עם המחשבות שלו, כל אחד עם הזכרונות, כל אחד עם תחושת הפספוס. אי אפשר לחלוק עצב, אי אפשר לחלוק תסכול, אי אפשר לחלוק כאב. כאן כבר אין ביחד, אין משפחה. במרחבי האבל העצומים כל אחד רוכב לבדו.

וודאי ישמח אותך לדעת שמאז מותך הפכת לכוכב ברשתות החברתיות ולאלוף השיתופים המשפחתי. את הטלפון שלך העברנו לאמא, אבל כל עוד לא משנים את השם שלך בוואטסאפ, המסרים ממשיכים להגיע על שמך, מסר מן העולם הבא. זה אמנם קצת פטתי אבל כרגע זה עדיין מרגש.

ומה עוד קרה בזמן שאתה שוכב לך כאן בנחת. הנה חלק מהדברים:

- מיקה איבדה את מעמד הנוסע המתמיד שלה ב'פוריה', אבל עכשיו כבר לא איכפת לה אם יפתחו שם ארומה או לא.
- נמרוד עדיין מצפה לבן אבל חושש שאולי שוב עובדים עליו ומסרב להתחייב או להמר או לתאם עם מוהל או לחשוב על שמות לבנים.
- רננה חיסלה עוד שלוש קופסאות של שוקולד השחר, ארגו קרמו וחצי עוגת גבינה. היא החליטה ללכת עם ההריון הזה עד הסוף.
- פועה לקחה את מותך קשה מאד, סוף בעמוד הבא

שלושים לאורי שיפר- המשך

מה שעצוב במוות, זה שהוא מפריד בין זוגות.

לפני כחודשיים, נסענו אמא, מיקה ואני עם אבא לעוד בדיקה. בדרך חזרה הביתה עצרנו כהרגלנו במסעדה והתעוררה לה שיחה על המוות. אבא אמר שהוא מדמיון את עצמו חי עוד שנים ולא מצליח לחשוב או לראות את עצמו כמת. אני אמרתי לו שאם הוא ימות הוא באמת לא יוכל לראות את עצמו מת, רק אנחנו נוכל לראותו. אמא אמרה שאם הוא ימות יישבר לה הלב.

המוות כשלעצמו הוא דבר טבעי כמו להיוולד. הוא עצוב, אבל טבעי וקיים ואין עליו עוררין. כל מי שנולד – בסוף ימות. זאת העיסקה. אגב זאת עיסקה מצויינת. להיוולד זה מרגש ונפלא, לחיות זה נהדר, ולמות בשיבה טובה זה מחיר לא גבוה לעומת הרווח שהחיים נותנים. אבל העצב והכאב צורבים ומחלחלים עמוק עמוק כשמהו במוות משתבש בדרך, כשהוא לא בשיבה טובה ולא במיתה טובה. הלוואי וכל הזוגות בעולם יכלו לבחור דרך זמן משותפים למות ביחד ובאופן טבעי כמובן. הלוואי, אך לעיתים המציאות קצת שונה מהדמיון והמוות מפריד בין זוגות אוהבים. מה הוא יעשה בלעדיה? איך יהיו חייה בלעדיו? זה, זה מה שעצוב באמת. זוגות שלא רוצים להיפרד אבל המוות פשוט לא שואל אותם ומשאיר אחד מהם לבד. ואז הלב באמת נשבר.

אני מנסה לשחזר לאחור את השנים האחרונות של אבא. את השנה האחרונה, את החודש האחרון, השבוע האחרון, הימים האחרונים, השיחה האחרונה שהיתה לי איתו בטלפון. אני שומרת בזיכרון את הרגעים האחרונים שעמדנו מעל מיטתו והמדדים החלו לרדת לאט לאט, עד שמכשירי החייאה כבו לחלוטין, הרגעים האלו שנשמתו נפרדה לעד מגופו ועמדנו שם כולנו מלטפים אותו ונפרדים בעצב. הפרידה מאבא היתה מוחשית ומכובדת וזכינו כולנו להיות שם, וזאת נחמה אדירה שמתערבבת היטב בתוך האובדן. אני מאמינה בפרידות

סוף בעמוד הבא

- וחזרה לשתות לאחר הפסקה ארוכה של שמונה שעות שינה. אנחנו לא נותנים לה לשתות לבד. היא גם מנהלת מצטיינת.

- דוד מצא חניה מתחת לבית שני לילות רצופים והוא שולח לך ברכות ומבקש שתסדר אותו גם במוצ"ש הקרוב אם אתה לא עסוק מידי.

- אמא מצליחה להיות חזקה ולא להתרגז על כל מי שאומר לה 'תהי חזקה' או 'תחזיקי מעמד' כאילו שהיא איזו מאזה או תמ"א 38.

ועוד משהו. עד עכשיו חלמו עליך מיקה פעמיים ופועה פעם אחת. מאחר ובאף אחד מהחלומות לא חילקת הנחיות לגבי הנכס העיקרי שהיה בבעלותך, הכורסא. כרגע אנחנו עושים עליה תורנות כשכולנו בבית ביחד. את החלומות הבאים אנו מבקשים שתנצל על מנת לגלות לנו איפה התבאת את קופסת הפח עם הדולרים והאירו, לא מצאנו אותה בבוידס. בזה שאחריו אם אפשר לקבל את המתכון הסודי להכנת הביצה הקשה המשולמת...

טרם התקררו ההספדים והנה אנו שלושים ימים בלעדך. ולפני שנרגיש יעבור עוד חודש, ויגיע הקיץ ואחריו הסתיו והחורף ושוב פורים ותעבור לה שנה. מנוקדת השבר ההיא, רגע לפני מותך, תישאר צלקת בלב, ממש כמו שלך היתה, אבל קטנה ולא מסוכנת. צלקת שרק צובטת קצת בכל פעימה כשהחיים ממשיכים בלעדך.

אוטוטו פסח. מי יכין לנו ארוחת מציות?

דוד

שלושים לאורי שיפר- המשך

אתה הקראת, עשית חזרות על הקטעים שבחרת, התאמנת, ואני הייתי הקהל. מוזר איך ברגע החלפנו תפקידים, תפקיד שלא העברת אלי מסודר וכתוב, עם א' ב' ג', במילים ברורות, כפי שידעת להכין.. אני רוצה למשוך את הזמן איתך עוד ועוד, דרך מחשבות והרהורים שמציפים אותי כמו רוח סערה חזקה, אני מנסה להיאחז בסימנים שהיו כל-כך שגורים בביתנו והם אינם. אין שוקולד על הכרית שלי, אין על השולחן ספר או מאמר שהיה חשוב לך שאקרא, אין פתקים על השיש שהיה כתוב בהם היכן אתה, ובסיום תמיד: להתראות חמודה.

אין סיר מרק על הגז, או פיירקס שבו כתוב מה להביא מהכל-בו. אין חיבוקים ונשיקות כמו שרק אתה ידעת לתת, אין קפה כל בוקר למיטה...

אין מילים מחממות וטובות שהרעפת עלי יום יום, המלים נטולות קול וצליל וזה סימן שעכשיו הכל ניגנז, זה היה, השינוי בלתי הפיך, מודעת לסופיות של אין זוגיות ועדיין חיה איתך בראשי ובלבי, כל הזמן, ללא הפסקה, ובעצבות כבדה.

חינו במעגלים של יחד ולחוד, נתנו מרחב גדול האחד לשני, לפי תכונותינו ומעשינו, ותמיד נפגשנו שוב במעגל הפנימי המעורר והיוצר של שנינו, לבד ואינטימי.

היית איש של משפחה אוהבת ומחבקת, איש של מילים ומשפטים, איש ענק מעניין, יודע, קסום כל-כך ונוגע. אורי, אנחנו לא נפרדים.

זה בלתי אפשרי. אני אומרת לך שבת שלום וכמו תמיד עוד נפגש. חיבוק ונישוק, משתגעת עליך.

אתיקה

מסודרות, גם אם הן קורעות את הלב. ההזדמנות לגעת וללטף את ידו של מישהו אהוב שהולך לעולמו היא כמעט חד-פעמית ולכן אני נוצרת אותה בלבי. אבא חיכה לי כשיצאתי מהרחם של אמא, ואני חיכיתי לידו קרוב קרוב עד נשימתו האחרונה וקצת אחר-כך..

אז חיפשתי תמונות של אמא ואבא שאני צילמתי. כל-כך הרבה רגעים שהרמתי את העיניים וראיתי את ההורים שלי, שמחים ואוהבים ופשוט ביחד, כל-כך הרבה רגעים שאמרתי להם: "אל תזוזו! אל תזוזו אני רוצה לצלם!" ועוד מיליון רגעים שלא צילמתי אבל נחרטו בזיכרוני. זיכרונות נעימים וטובים שמכאיבים ומשמחים רגע אחר כך.

קשה לתאר כמה שהייתי רוצה שהורי ימשיכו בדרכם המשותפת והמיוחדת ביחד. תאמינו לי, אפילו אספרסו קצר בארומה היה זמן איכות נפלא לצד שניהם. הלוואי ויכלו להיות ביחד עוד אלף שנה. עוד אלפיים. עוד מיליון. גם הם היו רוצים. אבל אף אחד לא שאל אותי, או את אמא, או את אבא. אז מה נשאר? להסתכל בתמונות ולחייך. מאחורי כל תמונה ישנו זיכרון נעים, סיפור מצחיק, זמן איכות, געגוע מדגדג, עצב וכאב, וגם הרבה שמחה.

רננה

שלום לכולכם – וגם לך מתוק שלי,

בחודשים האחרונים כשלאורי היה קשה לנשום, רבים וטובים שאלו אותי מה שלומו? איך הוא מרגיש? ואני הייתי משיבה: בסדר, יהיה טוב, מחר ירגיש יותר טוב – יש עוד יום...

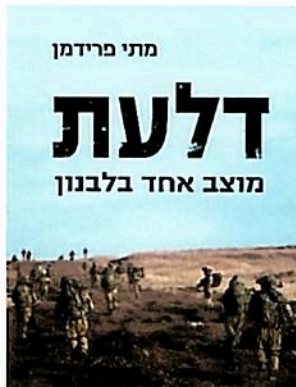
הסתפקתי גם בתודה, ובלב הרגשתי שכל מילה היא חבל הצלה. כשאורי היה לידי ונשאלתי לשלמו היית עונה: 'לפעמים' כמו הים, ואורי חייך. בתוכי ידעתי גם אתה לפעמים...

קצת מוזר לי שאני זו שעומדת ומקריאה, כי בחיינו המשותפים אתה, אורי תמיד כתבת,

חדש על המדף

דלעת: מצב אחד בלבנון / מתי פרידמן

זה סיפור על חיילים בחזית של מלחמה נשכחת. זה סיפור על הר גבוה בקצה רצועת הביטחון של דרום לבנון. זה סיפור על מוצב צבאי, "דלעת", שבו העבירו הלוחמים האלה את מרבית שירותם הצבאי. סביבם נוף עוצר נשימה ושקט פסטוראלי, שנקטע מעת לעת, בלי אזהרה מוקדמת. זה סיפור על חיים צעירים המיטלטלים בין רביצה מכווצת בתעלות לבין יציאה לסיורים בלב לבה של ארץ החיזבאללה. זה סיפור על דור שלם שברדיו שמע דיבורים על מזרח תיכון חדש, אבל בינתיים, עמוק בלבנון, ראה כיצד נולדת מלחמה מסוג חדש. מלחמה של מטענים ושל מצלמות ושל קרב על התודעה. מלחמה שבה החזק לא תמיד מנצח.

מתי פרידמן שירת ב"דלעת", והסיפור שהוא מגולל בספר המפתיע והקורע שלפניכם הוא הסיפור שלו ושל חבריו, בני דורו, שהקיזו את דמם במלחמת שמונה עשרה השנים של כיבוש ישראלי בדרום לבנון. מלחמה שלא קראו לה מלחמה. בדלעת תגלו את הפנים האנושיות שמאחורי אירועים גדולים. בדלעת תגלו ספר מלחמה מופתי, חריג בסגנונו, המותיר את קוראו עם חומר רב למחשבה.

סוף בעמוד הבא

והפעם קצת יותר - על פחות ספרים.

ציונות ומשחקי קופסה 1948 - 1900 / גדי כפיר

ספר זה מתאר את שורשיהם האידיאולוגיים, את מאפייניהם התוכניים ואת מסעותיהם התרבותיים, האתנוגרפיים והפיזיים של כ-50 משחקי קופסה – מרביתם כאלו שאינם מוכרים בציבור הרחב – בתקופה סוערת ביותר בחיי העם היהודי, במחצית הראשונה של המאה ה-20.

המסע בעקבות משחקי הקופסה וקורותיהם, משקף באופן מרתק וייחודי את התהליכים ההיסטוריים והתרבותיים שהתחוללו בעם היהודי ובארץ ישראל בתקופה רבת משמעות

זו: הפיכת הרעיון הציוני מאידיאל למציאות ממשית, הפיכת הארץ למוקד של עליות מגוונות, הקמת המוסדות הלאומיים, רכישת הקרקעות ויישוב הארץ, עיצוב המערך החינוכי בארץ. תרגום מעגל השנה היהודי והתאמתו לתרבות העברית המתחדשת, החייאת הלשון העברית, והכרת הארץ לתושביה החדשים, באמצעות טיולים רגליים ועיסוק בנוף החי והצומח בארץ.

חדש על המדף - סוף

"נשים לומדות להשתמש במיניות שלהן כדי להשיג בן זוג, משפחה וילדים, ביטחון כלכלי. בשלבים מאוחרים יותר הן משתמשות במיניות שלהן כדי לשמור על הזוגיות וכדי שמישהו ימשיך לפרנס אותן בזמן שהן מגדלות את ילדיהן. עוברות הרבה שנים, וגם אז לא תמיד, עד שאישה מבינה שהמיניות שלה קיימת רק עבור עצמה ולא בעבור שום אינטרס מלבד עונג." (קטע מתוך הספר ערות – נשים מדברות מיניות).

תמר מור סלע, כתבה בספר 23 מונולוגים של נשים על מין ותשוקה, גוף ונפש, הנאה ופחד, בושה ועונג, פגיעות, רצון לשחרור, מחסומים ודעות קדומות.

ועל הדרך שעוברות נשים ממקום של מבוכה, בושה ואשמה ביחס למיניות שלהן, אל מקום משוחרר ופתוח יותר. המיניות הנשית ומה מאפשר אותה? מה מדליק אותה ומה מכבה אותה? מה משתיק אותה ומה יכול לחולל הדיבור הפתוח על מיניות בחיינו?

ומה ספריה

"ספר בשקל"

בשבת הבאה עלינו לטובה י"ט בניסן ד' חול המועד

פסח 15.04.2017

יתקיים "פסטיבל ספרים"

בחדר המוזיקה.

ספרי קריאה=ספרות יפה, ספרי ילדים, ספרי עיון, ספרי אמנות ועוד ועוד.

קצת מוזיקה, כיבוד קל (לפי

התקציב) ואפילו קפה ותה.

כולן, כולם, כולנו – על טפיינו,

נשינו, גברנו, אורחינו

מוזמנים בערגה לקחת מכל

העולמות הטמונים בספרות!

חג שמח!

ברוריה

"גינת בר" / מאיר שלו **ספר רווי אהבה, ולא רק לגינה.**

קשה להאמין שכתובה על גינת בר, או גינה בכלל, יכולה ליצור יופי קסום כמו זה שיש בספרו החדש של מאיר שלו, גינת בר.

היופי מתחיל עוד לפני שפותחים את הספר. על כריכתו הקדמית מופיע ציור נפלא מאת רפאלה שיר. איורים דומים, רובם צבעוניים וחלקם בשחור לבן, אפשר למצוא לכל אורכו, והם מוסיפים לחוויה ומעצימים אותה.

וזאת רק ההתחלה, כי התוכן עצמו פשוט מרתק. מעניין ומרגש להיווכח כמה תובנות יכולות להתעורר כשאדם עם שאר רוח עוסק בגינון, ולכמה מסקנות הוא יכול להגיע מתוך עולם הצומח, החי וגם הדומם, המקיף אותו. (עופרה עופר אורן)

"ערות" – נשים מדברות מיניות /

תמר מור סלע

מי ומה באשדות

לא נותר אלא לשאול למה?? שיהיה לכולנו חג פסח שמח וכשר. אמנון אביגדור - מנהל חינוך חברתי – אשדות יעקב

מגרשי החניה באשדות יעקב רבתי הולכים ומתרחבים, עדות למספרם ההולך וגדל של כלי הרכב המשרתים את האוכלוסיה הזעיר-בורגנית שמתגוררת בישובים הני"ל. לפני שנים מספר הכשירה אשדות מאוחד מגרש חניה בגבול שבין הקיבוצים, ופרנסיה דאגו להציב שלט (ראה תמונה) המציין שהחניה מיועדת לאשדות יעקב מאוחד בלבד, כאשר החץ בירוק מצביע על כניסה פרטית למגרש החניה של אשדות איחוד. בימים אלה הוצב שלט בכניסה למגרש החניה החדש של שכונת הפרחים ובו מודגש שהחניה היא לאשדות יעקב איחוד בלבד. כעת לא נותר אלא להציב פקת, רצוי פנסיונר מתנדב, שידביק על כל כלי רכב החונה במגרש שאינו מיועד עבורו, מדבקה עם דבק אלים במיוחד המזהיר את בעל הרכב הסורר מפני נסיון דומה בעתיד.

קצר הוא כל כך האביב. האביב פוקד את עמק הירדן לתקופה קצרה בלבד של פריחה וירק, ומיד עם בוא השרבים הופך הירוק לחום, הפרחים נעלמים והכסות הינבוטית מאפילה על הכל. בביקורי אתמול באי השלום הבחנתי בדגל ירדני גדול שנתלה על ראש העמדה שכבר אינה מאוישת שנים. דגל הוא סמל, סוג של, והירדנים ויתרו עליו בשנים האחרונות בהן לא פקדו ישראלים את האי מפאת העדר גשר. כעת הוא חזר. כמה זמן יחזיק הדגל מעמד ברוחות העזות ובשרבים? מקסימום שבועיים. הלוואי ואתבדה.

ונדליזם לשמו - ביום ה' לפני כשבוע עסקו ילדי בית כולל חצב ביציאת מצריים. כחלק מכך הם בנו תנור מבוץ ואבנים על מנת שיוכלו לאפות מצות טרם היציאה לדרך הארוכה. עוד טרחו ועמלו הילדים על איסוף קרשים ועצים על מנת שיוכלו להדליק האש בתנור וגם קצת ניקו את סביבות הבית מלכלוך.

אך אבוי, שוד ושבר! בבוקר המחרת כאשר הגיעו לבית הכולל התגלה להם מחזה מכוער מאין כמותו. מישוהו הגיע באישון ליל והחריב את כל עמלם! את התנור - שברו וניתצו, את העצים - שרפו. ועוד הגדילו ועישנו במקום ולכלכו ... מרגיז, מכעיס, מביש, מתסכל! הכי לא חינוכי שאפשר לדמיין!!! לא נותר לילדים ולצוות אלא לעמול מחדש על בניית התנור, לאסוף עצים ולהכין את המצות, וכך אכן היה. לי ולצוות

פסח כאן

מי ומה - סוף

ריח שבליים ירוקות
ועוגות אגוז מתוקות
ריח נקיין
ויונה ויון -
זה סימן שפסח כאן.

צליל של חזרות מקהלה
קול חתן וקול כלה
רוח ממדבר
והסתיו עבר -
זה סימן שפסח כאן.

השמים כבר אחרים
זמן לקרוא ב'שיר השירים'
בגד חג חדש
ומצה בדבש
זה סימן שפסח כאן.

בוא ונערוך תישולחן
ונשים גם אפיקומן
וארבע כוסות
וארבע קושיות -
זה סימן שפסח כאן.

יוצאים בחודש האביב
הבן שואל, האם מקשיב
וקול התור
ושיר מזמור -
ואור גדול סביב.

נעמי שמר

העלון הבא יצא ביום העצמאות!

ישראל ברקאי חרף גילו, ממשיך לשמש פורץ דרך בהרבה מובנים. בשעות אחר הצהריים הוא רץ לצמח וחזרה, בשעות היום הוא סייס מדופלם הנהנה להסיע במרכבתו המפוארת את שארית עם ישראל ואשתו, ואם במקרה נותר זמן פנוי אחרי שביקר את נכדיו, הוא מטפל בנושאי בטיחות שונים ודואג למלא את ערכות השקי קקי. השבוע נוספה לאורווה סוטה חדשה, גמדית משהו, כדי שתארח חברה ל-לופיו המשועמם. אז כדי שהשנים יפתחו זוגיות ראויה, משתמש ברקאי בקלע (רוגטקה) שהיא תחליף הולם לשוטים ועקרבים.

חג אביב וכפר לכל בית אשדות!

עלון פסח 1494

עריכה ומי ומה - אבנר רון
שער - ברכה פונדק
עימוד עלון - אירית גל
צילום עלון - אתי רון